

aan de stad Palma de Mallorca en haar omgeving. Er mag dan ook niet gezwommen worden in het meer. De naam komt van de nabijgelegen boerderij Cuber.

Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht. Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af

te snijden, met een beweging zoals een tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

De sinaasappel komt oorspronkelijk uit China, waar ook de naam naar verwijst (china-appel, evenals "appelsien": appel-china) en diende vroeger vooral ter decoratie. De

sinaasappelboom werd vroeger in koudere klimaatgebieden in een overwinteringsvertrek gehouden, dat daaraan de naam oranjerie ontleent. Sinaasappels worden gepeld gegeten of geperst tot sinaasappelsap. De vrucht is ook een grondstof voor limonade zoals ranja. De schil wordt voor marmelade gebruikt en als smaakmaker in gebak, in witbier en in andere Belgische bieren.

Vanop de Puig de L'Ofre (1.093 m) hebben we een mooi uitzicht op de Cuber meer en zijn omgeving.

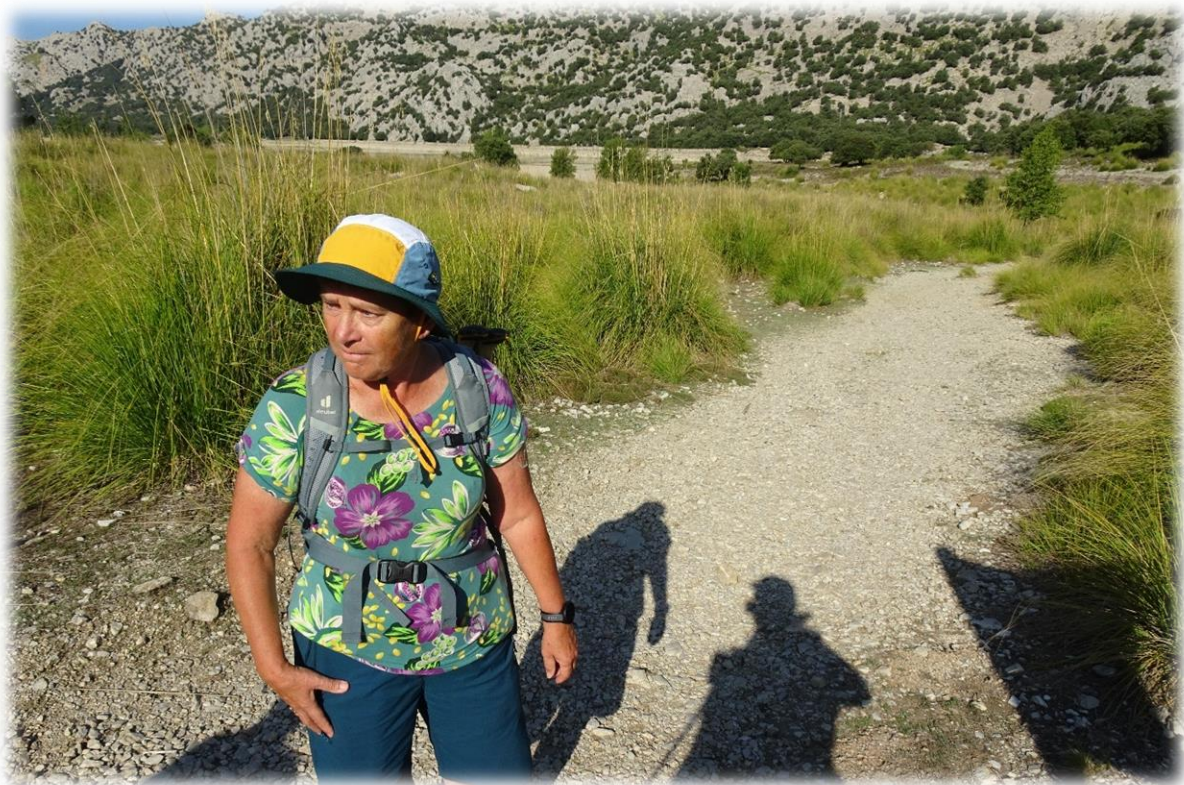

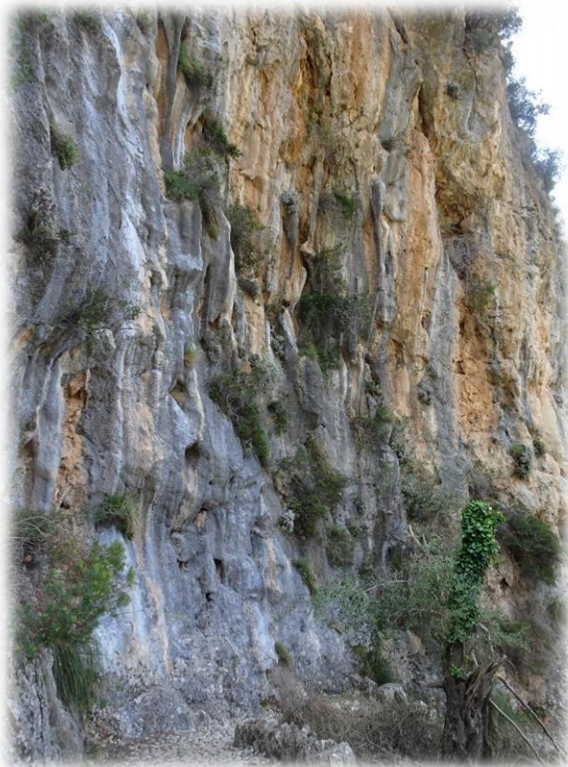
Er zit een gat in de rots, het lijkt wel een oog te zijn.

Tijdens de verkenning van deze tocht ontmoette ik een plaatselijke bergbewoner die boodschappen gedaan had in het nabijgelegen dorp. Om zijn waren te vervoeren maakt hij gebruik van ezels. De man heeft onder andere twee bidons gas

mee, toiletpapier, verse groenten en andere etenswaren. De ezels dienen niet aangedreven te worden. Zij kennen de weg en volgen het baasje zonder morren.

Lastdieren zoals ezels worden vaak gebruikt in de bergen om, onder andere, goederen te transporteren. Ezels hebben een schofthoogte tussen 95 en 140 cm. Ze hebben lange oren, een pluim aan het eind van de staart, en een groot uithoudingsvermogen. Ze hebben een

grijze of bruinachtige vacht. De meeste wilde ezels vertonen de typische wildkleur, met een aalstreep.

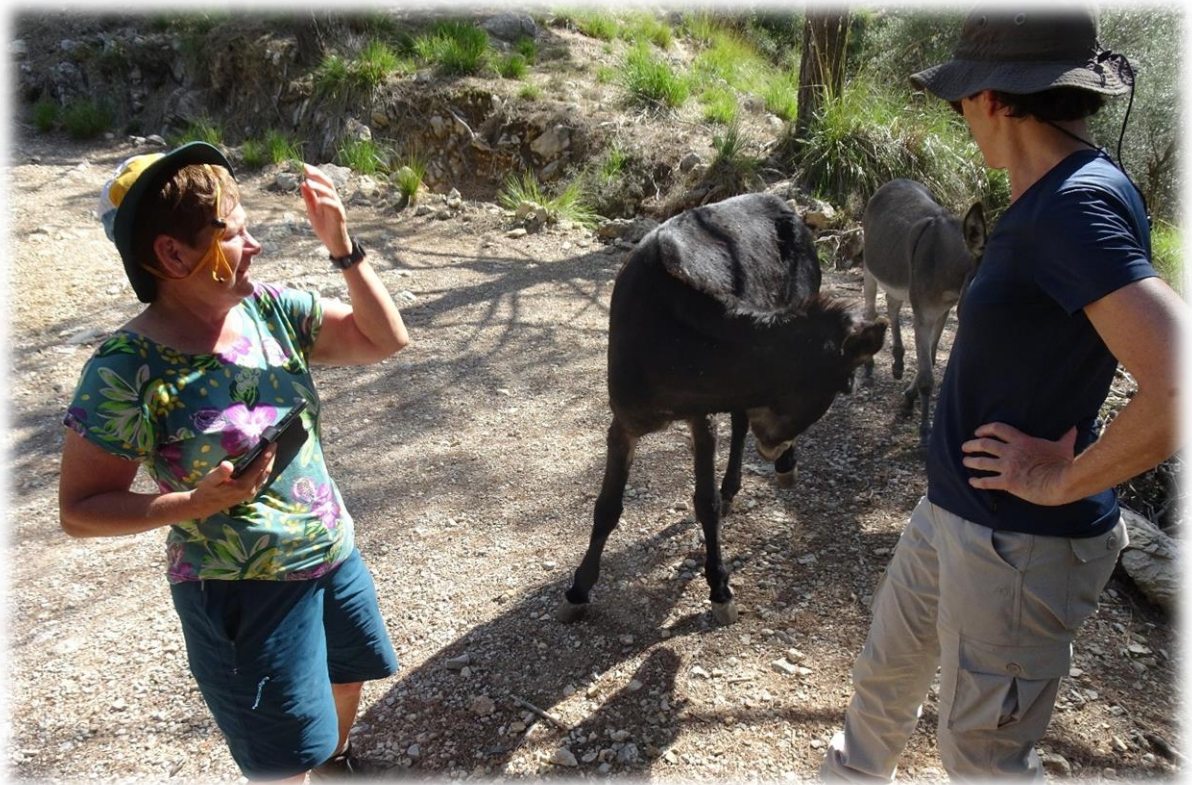

Deze aalstreep is ook bij de meeste gedomesticeerde ezels nog te zien. De onderzijde, de snuit en de flanken vertonen lichtere kleuren. Het geluid dat ezels maken noemt men: balken

of iaën. Gedomesticeerde ezels zijn goed bruikbaar zowel als lastdier, als trekdier en als rijdier.

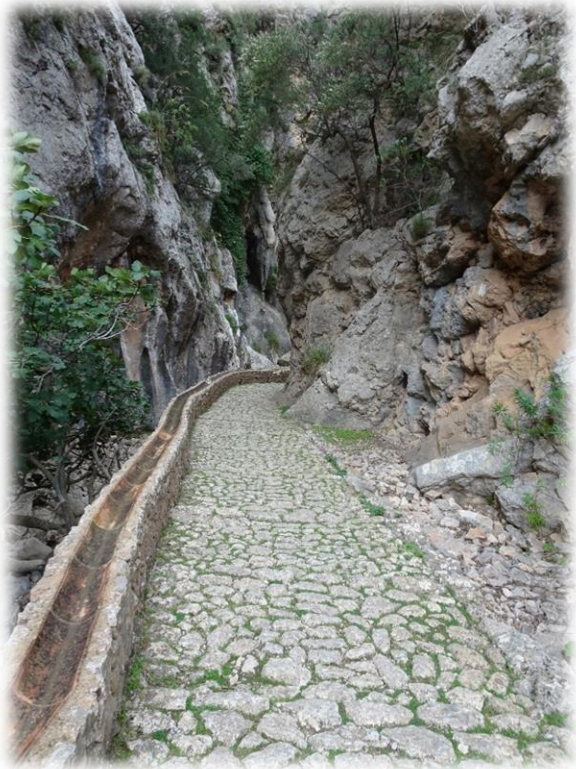

Het voordeel van gedomesticeerde ezels ten opzichte van paarden is dat zij kleiner zijn, beter bestand tegen extreme klimatologische omstandigheden en makkelijker te hanteren en te voeden. Vooral op bergpaden is hun tredzekerheid een voordeel. De reputatie van ezels dat zij eigenzinnige dieren zijn, heeft vooral te maken met hun bijzondere intelligentie en

voorzichtigheid. Hun herkomst uit bergachtige omgevingen maakt dat zij bij gevaar compleet verstarren. Ze zijn daardoor niet met dwang te porren wanneer men ze wil aandrijven in situaties waar zij gevaar in zien. De stress zal eerder hun halsstarrigheid vergroten. Is eenmaal hun vertrouwen gewonnen, dan tonen zij hun vriendelijke en volgzame aard.

"Een ezel stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen." De oorsprong van dit spreekwoord komt vermoedelijk voort uit de tredzekerheid van dit dier: een ezel die over een rotsachtige weg loopt en met zijn voorpoot een steen aanstoot, zal nooit met zijn achterpoot diezelfde steen aanstoten.

Het wit betegelde kerkdak genesteld in de Biniaraix-vallei is gebruikt op vele schilderijen en reclameaffiches voor het gebied. De witte toren aan de voet van de Tramuntana, omringd door bergen, is een tafereel dat door velen bekend en geliefd is.

Biniaraix heeft een café/bar met een buitenterras - een geweldige plek voor een vers geperst sinaasappelsap aan het einde van je wandeling. Klein is het misschien, maar bijzonder is het zeker.

Ook Biniaraix staat, net als de dorpjes Soller, Deia , Fornalutx en Banyalbufar op de lijst van 10 mooiste dorpen van Spanje.

De kerk van de Onbevleete Ontvangenis aan het dorpspleintje Plaça de la Concepció dateert uit 1587, maar is nauwelijks zichtbaar doordat hij vrijwel geheel is ingebouwd.

Granaatappels groeien niet aan bomen maar aan struiken die tot 6 meter hoog kunnen worden. Granaatappels zijn oorspronkelijk afkomstig uit Perzië en worden al eeuwenlang gekweekt rond de Middellandse Zee, het Midden-Oosten, Afganistan, India en de Kaukasus. De vrucht

is heel sappig en bevat grote cellen zoals een citrusvrucht, maar in elke cel zit een pitje van ongeveer 3 mm groot.

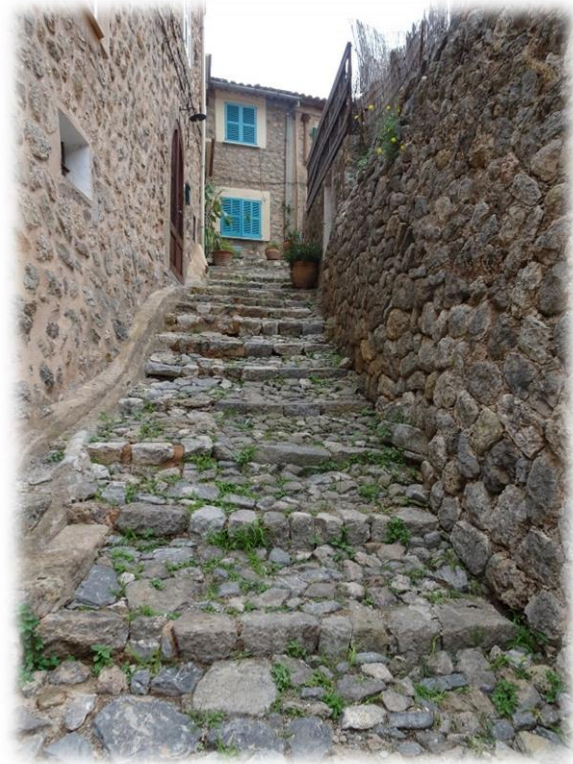

Om de pitjes van de granaatappel zit een soort gelei, zoals om de pitjes van een tomaat. Bovendien bevat de vrucht veel vellen. Omdat de vellen niet lekker smaken, vereist het eten

van de vrucht het zorgvuldig pellen van elke cel. Bij rijpe vruchten is het vruchtvlees donkerrood. De schil is erg stevig en leerachtig. De vrucht kan wel uitgeperst worden, al gaat daarbij veel vruchtvlees verloren.

Het sap van de granaatappel vormde oorspronkelijk de basis voor grenadine. Grenadine is lange tijd de algemene benaming voor allerlei siropen geweest, zoals limonadesiroop dat nu

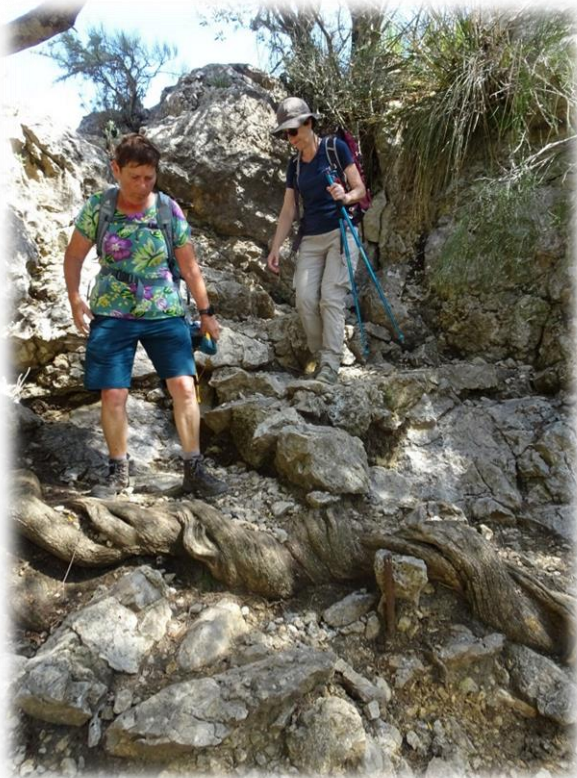
is. Het is tegenwoordig een soort limonadesiroop die wordt gebruikt in cocktails, zoals in tequila sunrise en wordt grenadine niet meer gemaakt van granaatappelsap, maar is het een mengsel van andere vruchten.

Granaatappels staan symbool voor vruchtbaarheid vanwege hun vele zaden, maar ook voor de dood vanwege de rode kleur van het binnenste van de vrucht. De eerste afbeeldingen van de

granaatappelboom zijn gevonden op grafschilderingen van de Egyptenaren van 2500 voor Christus.

We eindigen in het bekende dorpje Soller waar we de tram nemen naar Port de Soller. In Soller kan je genieten van de zon op een van de prachtige terrassen op het pleintje bij de kerk. De oude stad is typisch Mediterraans, met smalle steegjes. Soller werd rijk door de grote hoeveelheid aan

sinaasappels en de resulataten zijn terug te zien in de extravagante modernistische architectuur van het dorp. De indrukwekkende kerk van Bartomeu domineert het stadsplein en werd gebouwd in de 13de eeuw.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijnjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Bedankt allemaal dat jullie erbij waren en voor het geschenkje.

Bedankt ook voor het mooie kaartje.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden